

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – διαδικασία κινηθείσα από την Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

(Υπόθεση C-39/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Πώληση αγροτικών ακινήτων από τις δημόσιες αρχές — Εθνική διάταξη επιτρέπουσα στις αρμόδιες αρχές να εναντιωθούν στην πώληση αγροτικού ακινήτου όταν η προσφερόμενη τιμή θεωρείται «προδήλως δυσανάλογη» σε σχέση προς την αγοραία αξία — Πλεονέκτημα υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Καθορισμός της «αγοραίας αξίας»)

(2015/C 302/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

παρισταμένων των: Thomas Erbs, Ursula Erbs, Landkreis Jerichower Land

Διατακτικό

Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι κανόνας εθνικού δικαίου, όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο οποίος, για την προάσπιση των συμφερόντων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, απαγορεύει σε κρατικό φορέα να πωλήσει, στο πλαίσιο δημόσιου διαγωνισμού, αγροτικό ακίνητο στον πλειοδότη, όταν η αρμόδια τοπική αρχή κρίνει ότι η προσφορά του είναι προδήλως δυσανάλογη σε σχέση προς την εκτιμώμενη αξία του εν λόγω ακινήτου, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «κρατική ενίσχυση» εφόσον η εφαρμογή του εν λόγω κανόνα επιτρέπει την επίτευξη τιμής όσον το δυνατόν πλησιέστερης προς την αγοραία αξία του συγκεκριμένου αγροτικού ακινήτου, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 102 της 7.4.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-88/14) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 1289/2013 — Άρθρο 1, σημεία 1 και 4 — Κανονισμός (ΕΚ) 539/2001 — Άρθρο 1, παράγραφος 4, στοιχείο στ' — Άρθρο 290 ΣΛΕΕ — Αναστολή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεωρήσεως — Προσθήκη υποσημειώσεως — Τροποποίηση της νομοθετικής πράξεως]

(2015/C 302/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders, B. Martenczuk και G. Wils)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Visaggio, A. Τρουπιώτης και A. Pospíšilová Padowska), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: K. Plešniak και K. Michael)

Παρεμβαίνουσα υπέρ των καθών: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, D. Hadroušek και J. Škeřík)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 135 της 5.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Tribunale di Milano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel) κατά FS Retail, Luna srl, Gatsby srl

(Υπόθεση C-95/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων — Άρθρα 34 ΣΛΕΕ έως 36 ΣΛΕΕ — Μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος — Οδηγία 94/11/ΕΚ — Άρθρα 3 και 5 — Πλήρης εναρμόνιση — Απαγόρευση της παρακώλυσης της εμπορίας υποδημάτων που είναι σύμφωνα προς τις απαιτήσεις επισημάνσεως της οδηγίας 94/11 — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα τη σήμανση της χώρας προελεύσεως για τα μεταποιημένα στην αλλοδαπή προϊόντα τα οποία χρησιμοποιούν τον στην ιταλική γλώσσα όρο «pelle» — Προϊόντα τα οποία έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία)

(2015/C 302/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η (ιταλική)

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)

κατά

FS Retail, Luna srl, Gatsby srl

Διατακτικό

Τα άρθρα 3 και 5 της οδηγίας 94/11/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1994, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών των σχετικών με την επισήμανση των υλικών που χρησιμοποιούνται στα κύρια μέρη των υποδημάτων που προορίζονται να πωληθούν στον καταναλωτή, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία απαγορεύει, μεταξύ άλλων, την εμπορία μερών υποδημάτων από δέρμα προερχόμενων από άλλα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες και τα οποία, στην τελευταία αυτή περίπτωση, έχουν ήδη τεθεί στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος ή στο οικείο κράτος μέλος, όταν τα προϊόντα αυτά δεν περιλαμβάνουν σήμανση σχετική με τη χώρα προελεύσεως.

(¹) EE C 245 της 28.7.2014.